

Arrest

nr. 325 915 van 28 april 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. DEKERF *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 6 juli 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 juli 2022 om internationale bescherming. Op 3 oktober 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoense origine te zijn. U bent een moslim van de soennitische strekking. U bent geboren in het dorp Nangalam gelegen in het district Dara-e-Pech in de provincie Kunar, waar u woonde tot uw vertrek uit Afghanistan. Ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud

op het CGVS op 9 april 2024 was u ongeveer 21 jaar oud. U ging tot de negende graad naar school en kan lezen en schrijven in het Pasjtoe.

Uw vader had een groentewinkel in de bazaar van Nangalam. Sinds u kind was, hielp u uw vader in de winkel. In maart 2020 sloten u en uw vader een contract met het politiehoofdkantoor in Nangalam om dagelijks verse groenten aan hen te leveren.

Op 27 december 2020 kreeg uw familie een brief van de taliban waarin ze u en uw vader ervan beschuldigen groenten te leveren aan de overheid en voor hen te spioneren. Indien jullie niet zouden stoppen met de activiteiten, zouden de taliban jullie doden. De volgende ochtend ging uw vader met de brief naar politiehoofd Najibulah Safi die hem geruststelde dat er niets zou gebeuren omdat er in Nangalam veel controleposten van de overheid waren.

Omwille van de bedreigingen van de taliban besloten u en uw vader om één of twee dagen voor de val van Kunar Afghanistan te verlaten. U raakte uw vader kwijt in Iran nadat het hem niet lukte om de grens over te steken. Sindsdien verblijft uw vader in Iran. U reisde verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. U kwam aan in België op 6 juli 2022 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 7 juli 2022.

Binnen de maand na uw aankomst vernam u van uw moeder dat de taliban op 29 september 2021 een convocatiebrieven aan uw familie hadden afgegeven, waarin stond dat u en uw vader zich moesten komen aanmelden in het politiehoofdkantoor, en dat de taliban nog steeds langskomen.

Acht à negen maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 9 april 2024 vertelde uw moeder u dat de taliban naar uw huis kwamen. De taliban vroegen aan uw moeder om u en uw vader te contacteren en te informeren dat jullie zich bij de taliban moeten komen aanmelden.

Drie of vier maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 7 augustus 2024 vertelde uw moeder u dat de taliban nog steeds langskomen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u voor de taliban omwille van het leveringscontract met de politie. Daarnaast zouden de taliban ook problemen voor u kunnen veroorzaken omdat u bij uw werk in de horeca in België in contact komt met alcohol en varkensvlees, en omdat u veel Belgische vrienden en vriendinnen heeft met wie u diverse door de taliban verboden vrijetijdsactiviteiten uitvoert.

Ter staving van uw verzoek legde u kopieën van de volgende documenten, vaak met vertaling, voor: uw taskara; twee certificaten van uw Engelse les; een Engelse vertaling van uw puntenblad van de zevende, achtste en negende graad (zonder origineel); de taskara's van uw vader, moeder, zus en drie broers; 10 foto's van u en uw familie bij uw afstudeerceremonie; een verzoek om inlichtingen van de politie aan de dorpsoudsten over u en uw vader alvorens met jullie in zee te gaan; een leveringscontract met de politie; tal van kasbonnen van leveringen aan de politie; de dreigbrief van de taliban; de convocatiebrieven van de taliban; een brief van de dorpsoudsten waarin zij uw problemen bevestigen; en een aantal stukken met betrekking tot uw tewerkstelling en studies in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst blijkt dat u zich bij uw registratie in België valselijk voordeed als minderjarige. U gaf er als geboortedatum (...) 2005 op, wat zou betekenen dat u toen 17,5 jaar oud was (zie NBMV fiche). Omdat er twijfels waren over uw werkelijke leeftijd, werd een leeftijdstest georganiseerd, die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, meer bepaald 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Uw geboortjaar werd hierop aangepast van 2005 naar 2003. Op het CGVS gaf u toe dat u zich

onterecht als minderjarige had verklaard om zo een opvangplaats te kunnen krijgen in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 9/4/2024, p. 4; notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 7/8/2024, p. 8). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en bereid bent om onjuiste verklaringen af te leggen over persoonsgegevens, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Verder moeten er vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen over uw studies, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw identiteit, leefomstandigheden en bezigheden in Afghanistan. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelde u dat u stopte met school na de negende graad toen u ongeveer zeventien of achttien jaar oud was omdat u handel wilde drijven met uw vader (CGVS 1, p. 7). U was ongeveer negentien jaar toen u Afghanistan verliet (CGVS 1, p. 3) enkele dagen voor de machtsovername in Afghanistan op 15 augustus 2021, waaruit blijkt dat u reeds voor uw vertrek uit Afghanistan was gestopt met school. Wanneer uw scholing opnieuw bevraagd werd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, verklaarde u plots dat u aan het studeren was in de negende graad toen de machtsovername plaatsvond (CGVS 2, p. 12, 26). Het door u neergelegde puntenblad met punten van de zevende, achtste en negende graad is dan weer gedateerd in 2014. Dit komt noch overeen met uw initiële verklaringen dat u stopte na de negende graad toen u zeventien of achttien jaar oud was (CGVS 1, p. 7), noch met uw verklaringen dat u in 2021 in de negende graad zat (CGVS 2, p. 12). Uw verklaring hiervoor, dat u de zevende en achtste graad deed en vervolgens een tijdje in Nangarhar was en dan in 2021 in de negende graad zat (CGVS 2, p. 26), houdt geen steek aangezien de punten voor de negende graad reeds ingevuld zijn op het document van 2014.

Verder merkt het CGVS op dat uw verklaringen over uw reisweg niet stroken met uw verklaringen over uw vertrekkdatum. Volgens uw verklaringen vertrok u uit Afghanistan in augustus 2021, enkele dagen voor de machtsovername in Kunar (CGVS 1, p. 15; verklaring DVZ, vraag 33). U kwam aan in België op 6 juli 2022. Uw reis zou bijgevolg ongeveer net geen elf maanden geduurd hebben. U reisde naar Iran (verklaring DVZ d.d. 18/1/2023), waar u zo'n tien dagen op straat verbleef tijdens uw doorreis door het land (minteh-fiche d.d. 7/7/2022). U bleef daarna ongeveer vier maanden in Turkije, waar u met vrienden probeerde om de grens over te steken (verklaring DVZ, vraag 33). U kwam daarna aan in Bulgarije, waar uw vingerafdrukken genomen werden op 20 mei 2022. Wanneer ongeveer vijf maanden wordt teruggeteld vanaf 20 mei 2022, wordt een vertrekkdatum van ongeveer 20 december 2021 bekomen. Dit komt niet overeen met uw verklaringen dat u Afghanistan verliet enkele dagen voor de machtsovername in Kunar in augustus 2021 (CGVS 1, p. 15; verklaring DVZ, vraag 33). Verder verklaarde u bij DVZ dat u twee maanden in Bulgarije in een gesloten centrum zat, vervolgens drie maanden in Shamsi-kamp in Servië verbleef, daarna doorreisde naar Hongarije en vervolgens aankwam in Oostenrijk. Tussen uw aankomst in Bulgarije en uw aankomst in Oostenrijk zit volgens uw eigen verklaringen bijgevolg ongeveer vijf maanden. Echter, uw vingerafdrukken werden in Bulgarije genomen op 20 mei 2022 en in Oostenrijk al op 25 juni 2022, iets meer dan een maand later. Uw verklaringen over uw reisweg op de DVZ verschillen ook van de verklaringen die u aflegde over uw reis tijdens uw registratie. Tijdens uw registratie verklaarde u dat u slechts drie maanden in Turkije verbleef, één maand in Bulgarije, twee maanden in Servië en twintig dagen in Oostenrijk (Minteh, p. 3/4). Dit doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op voorgaande biedt u geen duidelijk zicht op uw werkelijke situatie in Afghanistan en uw werkelijk moment van vertrek.

Wat betreft uw verklaringen dat uw vader een groentewinkel had in de bazaar van Nangalam (CGVS 1, p. 6) en dat u en uw vader een contract afsloten met het politiehooftkwartier om dagelijks verse groenten te leveren (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 16) blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging, laat staan een persoon die werkzaam was bij een privébedrijfje dat in beperkte mate goederen leverde aan de voormalige overheid. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uzelf stelde dat u en uw vader, net zoals verschillende andere handelaars in de bazaar van Nangalam (CGVS 2, p. 19), een contract afsloten met de politie om groenten te leveren aan hen (CGVS 1, 11). Aangezien nergens in

beschikbare informatie gewag wordt gemaakt van systematische vervolging van mensen met deze werkzaamheden, dient u bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u of uw vader een centrale positie hebben bekleed bij de politie van Nangalam of nauw betrokken waren bij het uitoefenen van de politionele bevoegdheden door de politieagenten daar. Noch maakte u gewag van enige betrokkenheid bij lokale conflicten of een persoonlijke vijandschap met lokale talibanfiguren in Nangalam. Tevens kan erop gewezen worden dat er door uw wisselende verklaringen over uw studies vraagtekens rijzen bij uw daadwerkelijke betrokkenheid in uw vader zijn winkel. Initieel verklaarde u immers expliciet dat u stopte met school toen u zeventien of achttien jaar oud was om handel te kunnen drijven met uw vader (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u tot aan de machtsovername, en dus uw vertrek uit Afghanistan, naar school ging (CGVS 2, p. 12). Verder wonen uw moeder, uw zus en uw drie broers, van wie er één ook in de winkel van uw vader kwam helpen (CGVS 1, p. 15) nog op dezelfde plek in uw dorp (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 7). In het licht van deze omstandigheden maakt u een vrees voor vervolging louter omdat uw vader een deel van zijn omzet verwezenlijkte door groenten te verkopen aan de politie aldus niet aannemelijk.

Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt niet geloofwaardig.

U was vooreerst inconsistent over het ogenblik waarop de eerste dreigbrief aan uw familie zou zijn afgeleverd. Op de DVZ verklaarde u dat u drie maanden voor de machtsovername de eerste dreigbrief kreeg (vragenlijst CGVS d.d. 18/1/2023, vraag 5 – p. 2). Dit zou bijgevolg gebeurd moeten zijn in mei 2021. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw verklaring bij de DVZ verkeerd werd neergeschreven en dat u de brief geen drie, maar wel zeven of acht maanden voor de machtsovername ontving (CGVS 1, p. 2-3) op 27 december 2020 (CGVS 1, p. 12). Deze datum staat ook op de door u neergelegde kopie van de dreigbrief. Nochtans had u de tolk bij de DVZ goed verstaan (CGVS 1, p. 3), werden uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om correcties aan te brengen of iets toe te voegen (verklaring CGVS, p. 2). Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaring aanpaste nadat u de datum op de door u neergelegde dreigbrief in de gaten kreeg, zeker in het licht van de andere inconsistenties in uw verklaringen over de bedreigingen.

Betreffende deze bedreigingen zijn uw opeenvolgende verklaringen op het CGVS eveneens inconsistent. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud vertelde u dat de tweede brief door iemand van het politiehoofdkantoor aan de imam van de moskee werd gegeven, die hem op zijn beurt aan uw jongere broer gaf met de boodschap dat het was om aan uw vader te geven (CGVS 1, p. 16). Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS opnieuw gevraagd werd hoe uw familie de tweede brief kreeg, verklaarde u dan weer dat de taliban langskwamen bij u thuis en de brief persoonlijk afgaven (CGVS 2, p. 21).

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door uw vage verklaringen omtrent de vele bezoeken van de taliban sinds de machtsovername. U vernam van uw moeder dat de taliban na de machtsovername altijd langskwamen en naar u en uw vader vroegen (CGVS 2, p. 6). Uw moeder vertelde u dit onder andere in de maand na uw aankomst in België (CGVS 2, p. 22-23), acht à negen maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p. 16) en ook twee of drie maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 23). Hoewel u reeds voor uw interview op de DVZ op de hoogte was gebracht door uw moeder dat de taliban ook na het sturen van de convocatiebrieven langskomen (CGVS 2, p. 23), maakte u hier geen enkele melding van bij de DVZ (vragenlijst CGVS, p. 1-2). Verder kon u initieel bij benadering niet zeggen hoe vaak in totaal de taliban sinds uw vertrek reeds waren langsgelkomen bij uw familie (CGVS 2, p. 6) of hoe frequent die bezoeken waren (CGVS 2, p. 23). Pas op het moment dat u geconfronteerd werd met een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en een door u neergelegd document zei u plots dat de taliban al heel vaak naar uw huis kwamen, ongeveer om de vijf maanden (CGVS 2, p. 25). Hoe u opeens wel tot zo'n conclusie kon komen, is geheel onduidelijk.

Gezien uw verklaringen dat de taliban nog regelmatig bij u thuis komen om te vragen waar u en uw vader zijn, mag het daarnaast ten zeerste verbazen dat u geen enkele informatie hebt over de talibanleden die sinds de machtsovername de belangrijkste functies bekleden in uw regio. U had geen idee wie de huidige districtschef is, wie er nu de leiding heeft over de politie –en veiligheidsdiensten of wie er nu verantwoordelijk is voor judiciële zaken in Nangalam (CGVS 2, p. 14). Nochtans woont uw familie, waaronder ook mannelijke familieleden zoals de broer en vader van uw moeder, nog in Nangalam (CGVS 2, p. 7, 11 en 24) en had u zich bijgevolg perfect over zulke zaken kunnen informeren. U deed hier geen rondvraag over omdat de taliban sowieso geen goede mensen zijn en ze niet verdienen dat u hun naam leert (CGVS 2, p. 14). Nochtans kan informatie over de personen die de convocatiebrieven zouden hebben gestuurd en nog steeds achter jullie komen vragen, u en uw familie helpen om het veiligheidsrisico dat jullie (nog) lopen in te schatten.

Uw klaarblijkelijke desinteresse om u te informeren over zaken die de kern van uw asielrelaas raken, blijkt verder uit uw gebrek aan kennis over het lot van andere handelaren uit de bazaar van Nangalam die net zoals u en uw vader goederen leverden aan het politiehooftkantoor. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS had u geen weet van andere winkeliers die ook dreigbrieven hadden ontvangen en zei u dat u daar ook geen navraag over deed bij de politie of bij andere handelaars (CGVS 2, p. 15). Tijdens uw tweede onderhoud antwoordde u dan weer dat de commandant van het politiehooftkwartier aan uw vader had verteld dat andere handelaars ook dreigbrieven hadden ontvangen (CGVS 2, p. 23-24). U had verder geen informatie over welke andere handelaars er dan precies bedreigingen zouden hebben gekregen. U of uw vader deden daar nooit navraag over bij hen. U wist ook niet wat er na de machtsovername was gebeurd met de handelaren die ook contracten hadden met de politie. Uw verklaring hiervoor was dat u na de machtsovername geen contact meer had met andere mensen behalve met uw moeder en twee vrienden. Nochtans zijn uw gezinsleden volgens uw verklaringen nog steeds in Nangalam en gaan ze ook naar de bazaar. U stelde echter dat uw moeder een vrouw is en dat uw broers nog heel jong zijn en ze zelfs nog niet weten waarom u en uw vader wegliepen. Daardoor konden ze geen informatie hebben over de andere handelaren in de bazaar (CGVS 2, p. 24). U kan niet gevolgd worden in uw verklaringen. Ten eerste zijn zowel uw maternale oom als uw grootvader nog in Nangalam (CGVS 2, p. 11 en 24). Het valt niet in te zien waarom zij in de drie jaar sinds de machtsovername geen enkele mogelijkheid hadden om na te gaan of bepaalde handelaren nog steeds actief zijn in de bazaar, zeker gezien de relevantie daarvan voor de veiligheid van de familie. Verder kan uw broer I. (...), die momenteel ongeveer 15 jaar oud is (verklaring DVZ, vraag 18), geenszins als jong beschouwd worden in de Afghaanse context en zeker in de afwezigheid van u en uw vader. Het valt ook niet in te zien waarom u uw jonge broers die hoegenaamd niet over uw problemen zouden weten wel de zeer risicovolle taak zou geven om de taliban te filmen als ze op bezoek komen in uw huis (CGVS 2, p. 4), maar ze niet in staat zouden zijn om eens in de bazaar te gaan kijken of welbepaalde handelaars er nog aanwezig zijn. Informatie over hoe collega-handelaars van dezelfde bazaar en hun familieleden omgaan met de dreiging van de taliban omwille van een affiliatie met de voormalige overheid kan u, uw vader en uw familie in staat stellen om jullie eigen veiligheidsrisico in te schatten om zo gepaste maatregelen te kunnen nemen en de veiligheid van uw familie te garanderen. In die context mag van u op zijn minst enige basiskennis inzake de situatie van collega-handelaren verwacht worden. Dat u zich hier niet eens over trachtte te informeren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot biedt u ook geen duidelijkheid over de huidige situatie van uw vader. U verklaarde dat u en uw vader samen zijn wegvlucht uit Afghanistan net voor de machtsovername, maar dat uw vader achterbleef in Iran nadat hij er niet in slaagde om samen met u de grens naar Turkije over te steken (CGVS 1, p. 5). Sindsdien is uw vader in Iran en probeert hij de grens over te steken, hetgeen moeilijk is omdat hij heel oud is en slecht wandelt (CGVS 2, p. 8). U weet niet waar precies in Iran uw vader zich bevindt. Ook uw familie in Afghanistan kent de locatie van uw vader in Iran niet. U stelde dat uw vader bij de smokkelaar is, maar kent de naam van de smokkelaar niet. U wist alleen dat het een smokkelaar van Afghanistan was (CGVS 2, p. 9-10). U vroeg zo'n dingen nooit omdat u maar beperkt contact heeft met uw vader. Hij heeft immers geen eigen telefoon, maar kan alleen contact opnemen met de familie als hij van een andere vluchteling een gsm kan lenen (CGVS 2, p. 9-10). U bent ook niet op de hoogte hoe vaak uw vader reeds de grens probeerde over te steken en gevraagd wat uw vader van plan is als hij de grens niet over geraakt - hij is immers al drie jaar aan het proberen - herhaalde u louter dat uw vader nog steeds van plan is om naar hier te komen. Het is ten eerste bevreemdend dat u geen enkel idee heeft over de verblijfplaats van uw vader of de persoon bij wie hij verblijft. Dergelijke informatie kan immers zeer belangrijk zijn om bijvoorbeeld te vermijden dat uw vader vermist geraakt. Dat uw vader er de afgelopen drie jaar niet in geslaagd zou zijn om een eigen gsm te bemachtigen om te communiceren met zijn familie is nauwelijks aannemelijk. Dat de smokkelaar bovendien het verblijf van uw vader blijft bekostigen, voor reeds drie jaar, hoewel het geheel onduidelijk is of uw vader ooit de grens zou kunnen oversteken (CGVS 2, p. 9), doet danig de wenkbrauwen fronsen. Dit alles doet vermoeden dat u de werkelijke verblijfplaats van uw vader verhuult omdat dit niet strookt met uw verklaringen en dat uw vader zich mogelijks zelfs nog in Afghanistan bevindt zonder noemenswaardige problemen. Deze bevinding wordt nog versterkt doordat er u om bewijzen van uw vaders verblijf in Iran werd gevraagd, waarop u repliceerde dit zeker te zullen vragen (CGVS 2, p. 28). Echter heeft u tot op heden dergelijk bewijs niet overgemaakt aan het CGVS.

Gezien het bovenstaande maakt u niet aannemelijk dat u en uw vader voor en na de machtsovername bedreigd werden door de taliban omdat jullie groenten leverden aan het politiehooftkantoor.

De dreigbrief en convocatiebrief van de taliban en de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten

zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten verkregen kunnen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Dit geldt des te meer voor uw documenten die allemaal kopieën betreffen waarvan het CGVS de echtheid onmogelijk kan nagaan.

Wat betreft uw verklaringen dat u problemen kan krijgen in Afghanistan als de taliban te weten zouden komen wat u doet in België zoals school, werken en vrije tijd (CGVS 2, p. 28-29) kan uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake

is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke

Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS overhandigde u uw Belgisch werkcontract (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom u dit document wenste neer te leggen, antwoordde u dat u in België mensen had leren kennen, u hier aan het werk bent en naar school gaat. U wilde gewoon bewijzen dat u in België woont. U verklaarde tot driemaal toe dat het werkcontract niets te maken had met uw asielaanvraag of met uw problemen (CGVS 2, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud, nadat u de kans had om met uw advocaat te overleggen tijdens de pauze, wenste u echter nog toe te voegen dat u nu deel uitmaakt van de Belgische samenleving. Daarmee bedoelde u dat u in België naar school gaat, dat u afsprekt met (Belgische) vrienden en vriendinnen en samen soms naar de discotheek, het zwembad, de sauna of de zee gaat en dat u tijdens uw werk hier in België in aanraking komt met alcohol en varkensvlees. Moesten de taliban dit te weten komen, dan zou dit problemen kunnen veroorzaken (CGVS 2, p. 28-29). Meteen na uw tweede onderhoud maakte uw advocaat per mail nog een aantal bijkomende stukken aangaande uw werk en studies in België over met de boodschap dat u hiermee uw integratie en daaraan verbonden vrees wil aantonen, iets wat u geenszins zelf uitlegde toen u hiertoe aanvankelijk de kans kreeg. Deze gang van zaken doet het CGVS het nodige voorbehoud maken bij de pas later door u voorgehouden vrees ter zake.

Hoe dan ook, het loutere gegeven dat u in het kader van uw tewerkstelling bij een leveranciersbedrijf voor horeca en grootkeuken in aanraking kan komen met alcohol en varkensvlees volstaat op zich niet teneinde aan te nemen dat u hiermee westerse waarden en normen die ingaan tegen de door de taliban vormgegeven Afghaanse waarden en normen op dit vlak heeft geïnternaliseerd in zulke mate dat er in uw hoofd sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Dit is evenzeer het geval voor uw scholing in België – u volgt Nederlandse les – die hoogstens aantoont dat u zich heeft aangepast aan de omstandigheden van uw verblijf. Wat betreft de toevoeging van uw advocaat dat u goed Engels spreekt en het leerde in Afghanistan, hetgeen volgens uw advocaat toch ook een westerse invloed is (CGVS 2, p. 30), merkt het CGVS nog op dat u verklaarde dat uw broers in Afghanistan heden ten dage, Engelse les volgen (CGVS 1, p. 6). Als zij dit kunnen doen, valt niet in te zien waarom u wel problemen zou kennen voor een cursus die u jaren geleden volgde.

U verklaarde verder voornamelijk Belgische vrienden en vriendinnen te hebben in België met wie u in uw vrije tijd diverse activiteiten doet, maar laat geheel na dit element te onderbouwen of te staven zodat het blijft beperkt tot een blote bewering. Op sociale media lijkt u bovendien voornamelijk interactie te hebben met andere Afghanen (blauwe map, 1). Hoewel u initieel verklaarde 'af en toe' naar de discotheek te gaan, was dit enkele vragen later al geëvolueerd naar 'vaak' naar de discotheek gaan (CGVS 2, p. 28-29), hetgeen ook vraagtekens doet rijzen bij uw werkelijke vrijetijdsbesteding in België. Het hebben van Belgische vrienden of naar de discotheek, het zwembad, de sauna of de zee gaan, toont hoe dan ook niet noodzakelijkerwijs aan dat u niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Het is onvoldoende om te besluiten dat u in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat u vervreemd bent van de Afghaanse waarden en normen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u zeker tot negentienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS 1, p. 3), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en ook drie of vier jaar naar de madrassa waar u leerde over de Koran (CGVS 1, p. 7-8).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit uw sociale

media blijkt bijvoorbeeld dat u ook in België nog traditionele Afghaanse kledij draagt en hier contact heeft met andere Afghanen (blauwe map, 1).

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. U verklaarde immers dat uw moeder, uw drie broers en uw zus nog in Nangalam wonen (CGVS 1, p. 6). Ook uw moeder haar ouders en haar broer M. (...) wonen nog in uw regio (CGVS 1, p. 18).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf)(europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bremmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsvername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U verwijst louter naar uw, hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden, problemen met de taliban omdat u en uw vader groenten leverden aan de voormalige overheid en uw integratie in België. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare

landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Uw identiteit (en uiteindelijk toegegeven meerderjarigheid), het feit dat u in Afghanistan Engelse les volgde, alsook uw gezinssamenstelling en de identiteit van uw gezinsleden - zoals aangetoond met uw taskara, de taskara's van uw ouders en broers en zus, uw Engelse taalcertificaten, en de foto's van uw afstudeerceremonie - worden op zich niet betwist. Het verzoek om inlichtingen, het leveringscontract en de kasbonnen hebben louter betrekking op de handel van uw vader met de politie, hetgeen an sich ook niet in vraag wordt gesteld in deze beslissing. De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede en onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York en goedgekeurd bij wet van 9 juni 1999 (hierna: Anti-Folterverdrag), van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New York op 16 december 1966 (hierna: IVBPR), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen over zijn vervolgingsvrees waarvoor hij zijn land van herkomst ontvlucht is en gaat in op de motieven van de bestreden beslissing over zijn leeftijd, zijn verklaringen over zijn studies, zijn reisweg, het contract met het hoofdkwartier, de bedreigingen, de kennis die van hem verwacht wordt, het verblijf van zijn vader in Iran en de door hem neergelegde documenten.

Hierna gaat verzoeker in op *"het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van (toegeschreven) politieke en/of religieuze overtuigingen en/of het behoren tot een specifieke sociale groep"*. Hij benadrukt vooreerst dat uit objectieve landeninformatie blijkt dat voor sommige Afghanen die terugkeren uit Europa omwille van hun verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen en dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan. Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij vandaag al bijna twee en een half jaar in België leeft, *"hetgeen geleid heeft tot een onoverkomelijke integratie en confrontatie met westerse waarden en normen"*. Hij wijst op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) over zijn Belgische vrienden, zijn werk in de horeca, zijn discotheekbezoeken, zijn activiteiten met meisjes en zijn gebruik van sociale media en gaat in op de motieven van de bestreden beslissing daarover. Ook stelt hij dat hij *"geen recente ervaring (heeft) met de traditionele Afghaanse manier*

van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst islamitische interpretatie door de Taliban, waarbij individuele vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, onbestaande en volledig illusoir geworden zijn".

Tot slot gaat verzoeker nog in op de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en wijst hij op zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan als individueel risico verhogend element dat mee in rekening gebracht moet worden om het risico op vervolging en ernstige schade in geval van terugkeer in te schatten.

Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 11 maart 2025 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van december 2023, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023, aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024 en aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van november 2024.

2.2.2. Bij een op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een deelcertificaat van een opleiding Nederlands voor anderstaligen (stuk 1), een aanbevelingsbrief (stuk 2) en werkdocumenten (stuk 3).

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een aanbevelingsbrief (stuk 1), een getuigenis van een collega (stuk 2) en een eigen verklaring (stuk 3) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM, de artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag en de artikelen 6 en 7 van het IVBPR worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan

internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) hij geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke situatie in Afghanistan en zijn werkelijk moment van vertrek, omdat (ii) hij niet aannemelijk maakt dat hij en zijn vader voor en na de machtsovername bedreigd werden door de taliban omdat zij groenten leverden aan het politiehofkantoor en de dreigbrief en convocatiebrief van de taliban en de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten deze appreciatie niet vermogen te wijzigen, omdat (iii) niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden, omdat (iv) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen beschikbaar zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (v) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en omdat (vi) de documenten die hij ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming aanbrengt deze bevindingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen voor de taliban omwille van het leveringscontract dat hij en zijn vader met de politie hadden gesloten om dagelijks verse groenten te leveren. Op 27 december 2020 zou zijn familie een brief van de taliban hebben gekregen waarin hij en zijn vader ervan beschuldigd werden groenten te leveren aan de overheid en voor hen te spioneren en werden bedreigd met de dood indien ze daar niet mee zouden stoppen. Omwille van deze bedreigingen zouden verzoeker en zijn vader één of twee dagen voor de val van Kunar Afghanistan verlaten hebben. Zij zouden elkaar onderweg zijn kwijtgeraakt. Na zijn aankomst in België zou verzoeker van zijn moeder vernomen

hebben dat de Taliban nog steeds langskomen en op 29 september 2021 een convocatiebrieven hadden afgegeven waarin stond dat hij en zijn vader zich moesten komen aanmelden in het politiehoofdkantoor.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst overweegt de adjunct-commissaris terecht dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke situatie in Afghanistan en zijn werkelijk moment van vertrek. Daarbij wijst hij er in de eerste plaats op dat verzoekers algemene geloofwaardigheid in ernstige mate wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij zich onterecht als minderjarige voordeed en bereid is om onjuiste verklaringen af te leggen over persoonsgegevens. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Vooreerst blijkt dat u zich bij uw registratie in België valselijk voordeed als minderjarige. U gaf er als geboortedatum (...) 2005 op, wat zou betekenen dat u toen 17,5 jaar oud was (zie NBMV fiche). Omdat er twijfels waren over uw werkelijke leeftijd, werd een leeftijdstest georganiseerd, die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, meer bepaald 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Uw geboortjaar werd hierop aangepast van 2005 naar 2003. Op het CGVS gaf u toe dat u zich onterecht als minderjarige had verklaard om zo een opvangplaats te kunnen krijgen in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 9/4/2024, p. 4; notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 7/8/2024, p. 8).”

Verzoeker meent dat het hem niet kan worden verweten dat hij zich jonger heeft verklaard dan hij in werkelijkheid is nu hij bij aankomst in België uit verschillende hoeken hoorde dat hij zich als minderjarig moest laten registreren om in aanmerking te komen voor opvang en *“het verkrijgen van een opvangplek een fundamenteel recht is dat door de Belgische staat niet wordt nageleefd”*. Met dit betoog geeft hij evenwel in wezen aan dat hij bereid is om leugenachtige verklaringen af te leggen om een voordeel te bekomen dat hij anders niet zou bekomen. Het hoeft geen betoog dat zijn algemene geloofwaardigheid hierdoor wordt ondermijnd nu niet kan worden uitgesloten dat hij (eventueel op advies *“uit verschillende hoeken”*) ook over andere zaken, zoals zijn vluchtrelaas, leugenachtige verklaringen aflegt. Het gevolg dat de adjunct-commissaris verbindt aan de leeftijdsfraude die verzoeker pleegde, is dan ook allerminst buitenproportioneel. Door in zijn verzoekschrift aan te voeren dat hij meteen heeft toegegeven dat hij zich jonger had verklaard en dat hij zich er zelfs voor verontschuldigde, werpt verzoeker geen ander licht op de vaststelling dat hij zich bij zijn registratie in België valselijk voordeed als minderjarige. Hij gaf dit bovendien pas toe nadat hij geconfronteerd werd met de resultaten van een objectief leeftijdsonderzoek.

Bovendien dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke situatie in Afghanistan en zijn werkelijk moment van vertrek. Zo plaatst de adjunct-commissaris ook vraagtekens bij verzoekers verklaringen over zijn studies, die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn identiteit, leefomstandigheden en bezigheden in Afghanistan. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelde u dat u stopte met school na de negende graad toen u ongeveer zeventien of achttien jaar oud was omdat u handel wilde drijven met uw vader (CGVS 1, p. 7). U was ongeveer negentien jaar toen u Afghanistan verliet (CGVS 1, p. 3) enkele dagen voor de machtsovername in Afghanistan op 15 augustus 2021, waaruit blijkt dat u reeds voor uw vertrek uit Afghanistan was gestopt met school. Wanneer uw scholing opnieuw bevraagd werd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, verklaarde u plots dat u aan het studeren was in de negende graad toen de machtsovername plaatsvond (CGVS 2, p. 12, 26). Het door u neergelegde puntenblad met punten van de zevende, achtste en negende graad is dan weer gedateerd in 2014. Dit komt noch overeen met uw initiële verklaringen dat u stopte na de negende graad toen u zeventien of achttien jaar oud was (CGVS 1, p. 7), noch met uw verklaringen dat u in 2021 in de negende graad zat (CGVS 2, p. 12). Uw verklaring hiervoor, dat u de zevende en achtste graad deed en vervolgens een tijdje in Nangarhar was en dan in 2021 in de negende graad zat (CGVS 2, p. 26), houdt geen steek aangezien de punten voor de negende graad reeds ingevuld zijn op het document van 2014.”

Verzoeker verduidelijkt dat hij in de negende graad stopte met naar school gaan omdat hij dan bij zijn vader zou kunnen werken, dat hij dus wel degelijk begonnen is aan de negende graad maar dan gestopt is, wat verklaart dat het puntenblad in 2014 punten tot en met de negende graad liep, en dat hij na enkele jaren, omstreeks 2021, terug naar school is gegaan tot de machtsovername, doch hij blijft steken in het herhalen van één versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in één versie van de beweeerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. Enige vooringenomenheid van de adjunct-commissaris wordt met dit betoog niet aangetoond.

Daarnaast merkt de adjunct-commissaris nog op goede gronden op dat verzoekers verklaringen over zijn reisweg niet stroken met zijn verklaringen over zijn vertrekdatum. Hij verschaft hierbij de volgende toelichting in de bestreden beslissing:

“Volgens uw verklaringen vertrok u uit Afghanistan in augustus 2021, enkele dagen voor de machtsovername in Kunar (CGVS 1, p. 15; verklaring DVZ, vraag 33). U kwam aan in België op 6 juli 2022. Uw reis zou bijgevolg ongeveer net geen elf maanden geduurd hebben. U reisde naar Iran (verklaring DVZ d.d. 18/1/2023), waar u zo'n tien dagen op straat verbleef tijdens uw doorreis door het land (Minteh-fiche d.d. 7/7/2022). U bleef daarna ongeveer vier maanden in Turkije, waar u met vrienden probeerde om de grens over te steken (verklaring DVZ, vraag 33). U kwam daarna aan in Bulgarije, waar uw vingerafdrucken genomen werden op 20 mei 2022. Wanneer ongeveer vijf maanden wordt teruggeteld vanaf 20 mei 2022, wordt een vertrekdatum van ongeveer 20 december 2021 bekomen. Dit komt niet overeen met uw verklaringen dat u Afghanistan verliet enkele dagen voor de machtsovername in Kunar in augustus 2021 (CGVS 1, p. 15; verklaring DVZ, vraag 33). Verder verklaarde u bij DVZ dat u twee maanden in Bulgarije in een gesloten centrum zat, vervolgens drie maanden in Shamsi-kamp in Servië verbleef, daarna doorreisde naar Hongarije en vervolgens aankwam in Oostenrijk. Tussen uw aankomst in Bulgarije en uw aankomst in Oostenrijk zit volgens uw eigen verklaringen bijgevolg ongeveer vijf maanden. Echter, uw vingerafdrucken werden in Bulgarije genomen op 20 mei 2022 en in Oostenrijk al op 25 juni 2022, iets meer dan een maand later. Uw verklaringen over uw reisweg op de DVZ verschillen ook van de verklaringen die u aflegde over uw reis tijdens uw registratie. Tijdens uw registratie verklaarde u dat u slechts drie maanden in Turkije verbleef, één maand in Bulgarije, twee maanden in Servië en twintig dagen in Oostenrijk (Minteh, p. 3/4). Dit doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris de “Minteh-fiche” niet aan het administratief dossier te hebben toegevoegd, doch na nazicht van het administratief dossier kan de Raad slechts vaststellen dat deze fiche zich in het administratief dossier bevindt en dat verzoekers betoog dat het voor hem “niet mogelijk is deze op zijn juistheid na te gaan” bijgevolg feitelijke grondslag mist. Waar verzoeker nog toevoegt dat “de reisweg die hij opgaf een inschatting betrof en dat de vlucht zo traumatisch was, dat hij de tijdsinschatting niet goed meer kan herinneren”, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij heeft noch in de loop van de administratieve procedure, noch tijdens de procedure voor de Raad enig attest neergelegd waaruit kan blijken dat hij getraumatiseerd was. Evenmin toont hij aan dat de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan moeilijkheden die hij zou hebben “met het inschatten van tijd”. De Raad herhaalt bovendien nog dat het het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven is dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke situatie in Afghanistan en zijn werkelijk moment van vertrek. Nu uit het voorgaande is gebleken dat hij zich onterecht voordeed als minderjarige en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn studies en over zijn reisweg en vertrekdatum, acht de Raad het niet onredelijk van de adjunct-commissaris om tot dit besluit te komen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gesteld:

“Wat betreft uw verklaringen dat uw vader een groentewinkel had in de bazaar van Nangalam (CGVS 1, p. 6) en dat u en uw vader een contract afsloten met het politiehooftkwartier om dagelijks verse groenten te leveren (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 16) blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging, laat staan een persoon die werkzaam was bij een privébedrijfje dat in beperkte mate goederen leverde aan de voormalige overheid. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uzelf stelde dat u en uw vader, net zoals verschillende andere handelaars in de bazaar van Nangalam (CGVS 2, p. 19), een contract afsloten met de politie om groenten te leveren aan hen (CGVS 1, 11). Aangezien nergens in beschikbare informatie gewag wordt gemaakt van systematische vervolging van mensen met deze werkzaamheden, dient u bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u of uw vader een centrale positie hebben bekleed bij de politie van Nangalam of nauw betrokken waren bij het uitoefenen van de politionele bevoegdheden door de politieagenten daar. Noch maakte u gewag van enige betrokkenheid bij

lokale conflicten of een persoonlijke vijandschap met lokale talibanfiguren in Nangalam. Tevens kan erop gewezen worden dat er door uw wisselende verklaringen over uw studies vraagtekens rijzen bij uw daadwerkelijke betrokkenheid in uw vader zijn winkel. Initieel verklaarde u immers expliciet dat u stopte met school toen u zeventien of achttien jaar oud was om handel te kunnen drijven met uw vader (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u tot aan de machtsovername, en dus uw vertrek uit Afghanistan, naar school ging (CGVS 2, p. 12). Verder wonen uw moeder, uw zus en uw drie broers, van wie er één ook in de winkel van uw vader kwam helpen (CGVS 1, p. 15) nog op dezelfde plek in uw dorp (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 7). In het licht van deze omstandigheden maakt u een vrees voor vervolging louter omdat uw vader een deel van zijn omzet verwezenlijkte door groenten te verkopen aan de politie aldus niet aannemelijk.”

Verzoeker benadrukt dat de leden van de Afghaanse nationale politie (ANP) dagelijks inkopen kwamen doen en dat dit gepaard ging met een hoge mate van zichtbaarheid daar zij *“arriveerden in een opvallende ranger, duidelijk herkenbaar als een overheidsvoertuig”*. Hij voegt nog toe dat veel winkeliers en vaste bezoekers van de bazaar zich bewust waren van hun samenwerking met de ANP en dat zijn betrokkenheid in de winkel niet onderschat dient te worden. Hiermee toont hij evenwel nog steeds niet aan dat hij een nood aan bescherming zou hebben omwille van zijn functie. Wat de betrokkenheid van verzoeker in de winkel betreft, wordt in de bestreden beslissing bovendien terecht gewezen op de wisselende verklaringen die verzoeker aflegde over zijn studies en die vragen doen rijzen bij zijn effectieve betrokkenheid in de winkel. Voorts kan noch uit de landeninformatie in het administratief dossier, noch uit de informatie waaruit verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, blijken dat er in Afghanistan actueel sprake is van groepsvervolging waarbij (familieleden van) personen die vroeger tot de voormalige Afghaanse overheid behoorden te maken krijgen met vergeldingsacties, laat staan dat dit personen die goederen leverden aan dergelijke overheidsmedewerkers zou overkomen. Het loutere feit dat de vader van verzoeker – en eventueel verzoeker zelf ook, doch hier kan, gelet op zijn wisselende verklaringen over zijn studies, niet zonder meer van worden uitgegaan – dagelijks groenten zou(den) hebben geleverd aan leden van de ANP is dan ook onvoldoende om een nood aan bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. De adjunct-commissaris wijst er hierbij nog op goede gronden op dat (i) nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij of zijn vader een centrale positie hebben bekleed bij de politie van Nangalam of nauw betrokken waren bij het uitoefenen van de politionele bevoegdheden door de politieagenten daar, dat (ii) verzoeker geen gewag maakte van enige betrokkenheid bij lokale conflicten of een persoonlijke vijandschap met lokale talibanfiguren in Nangalam en dat (iii) verzoekers moeder, zus en drie broers, van wie er één ook in de winkel van zijn vader kwam helpen, nog op dezelfde plek in zijn dorp wonen. Verzoeker betwist geen van deze overwegingen. Bijgevolg moet een persoonlijke vrees voor vervolging *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke. Ook zijn verklaringen over de concrete vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt, kunnen immers niet geloofwaardig worden geacht.

Wat dit betreft, wijst de adjunct-commissaris er vooreerst op goede gronden op dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over het ogenblik waarop de eerste dreigbrief aan zijn familie zou zijn afgeleverd en over wie de tweede dreigbrief had afgegeven. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“Op de DVZ verklaarde u dat u drie maanden voor de machtsovername de eerste dreigbrief kreeg (vragenlijst CGVS d.d. 18/1/2023, vraag 5 – p. 2). Dit zou bijgevolg gebeurd moeten zijn in mei 2021. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw verklaring bij de DVZ verkeerd werd neergeschreven en dat u de brief geen drie, maar wel zeven of acht maanden voor de machtsovername ontving (CGVS 1, p. 2-3) op 27 december 2020 (CGVS 1, p. 12). Deze datum staat ook op de door u neergelegde kopie van de dreigbrief. Nochtans had u de tolk bij de DVZ goed verstaan (CGVS 1, p. 3), werden uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om correcties aan te brengen of iets toe te voegen (verklaring CGVS, p. 2). Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaring aanpaste nadat u de datum op de door u neergelegde dreigbrief in de gaten kreeg, zeker in het licht van de andere inconsistenties in uw verklaringen over de bedreigingen.

Betreffende deze bedreigingen zijn uw opeenvolgende verklaringen op het CGVS eveneens inconsistent. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud vertelde u dat de tweede brief door iemand van het politiehoofdkantoor aan de imam van de moskee werd gegeven, die hem op zijn beurt aan uw jongere broer gaf met de boodschap dat het was om aan uw vader te geven (CGVS 1, p. 16). Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS opnieuw gevraagd werd hoe uw familie de tweede brief kreeg, verklaarde u dan weer dat de taliban langskwamen bij u thuis en de brief persoonlijk afgaven (CGVS 2, p. 21).”

Door in zijn verzoekschrift louter te herhalen dat hij spontaan aan het begin van het persoonlijk onderhoud meedeelde dat er iets niet correct neergeschreven was over het ogenblik waarop de eerste dreigbrief aan zijn familie geleverd werd, zonder *in concreto* te weerleggen dat hij de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) goed had verstaan en dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om correcties aan te brengen of iets toe te voegen, werpt verzoeker geen ander licht op de gedane vaststellingen en de conclusie

dat het er sterk op lijkt dat hij zijn verklaring aanpaste nadat hij de datum op de door hem neergelegde dreigbrief in de gaten kreeg. Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen te weerleggen of te ontkrachten.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder ondermijnd door de vage verklaringen die hij aflegde over de vele bezoeken van de taliban sinds de machtsovername, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt geduid:

“U vernam van uw moeder dat de taliban na de machtsovername altijd langskwamen en naar u en uw vader vroegen (CGVS 2, p. 6). Uw moeder vertelde u dit onder andere in de maand na uw aankomst in België (CGVS 2, p. 22-23), acht à negen maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p. 16) en ook twee of drie maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 23). Hoewel u reeds voor uw interview op de DVZ op de hoogte was gebracht door uw moeder dat de taliban ook na het sturen van de convocatiebrief bleven langskomen (CGVS 2, p. 23), maakte u hier geen enkele melding van bij de DVZ (vragenlijst CGVS, p. 1-2). Verder kon u initieel bij benadering niet zeggen hoe vaak in totaal de taliban sinds uw vertrek reeds waren langsgesproken bij uw familie (CGVS 2, p. 6) of hoe frequent die bezoeken waren (CGVS 2, p. 23). Pas op het moment dat u geconfronteerd werd met een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en een door u neergelegd document zei u plots dat de taliban al heel vaak naar uw huis kwamen, ongeveer om de vijf maanden (CGVS 2, p. 25). Hoe u opeens wel tot zo’n conclusie kon komen, is geheel onduidelijk.”

Verzoeker herhaalt dat hij niet weet hoe vaak de taliban langskwamen en dat dit logisch is nu hij zelf het land al verlaten had, doch hij beperkt zich hiermee slechts tot het vergoelijken van zijn vage verklaringen zonder evenwel de concrete vaststellingen daarover te weerleggen. Bovendien ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze dit kan verklaren dat verzoeker tijdens zijn interview bij de DVZ al op de hoogte was van de bezoeken van de taliban, doch daar toen geen gewag van maakte. De Raad benadrukt voorts dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en dat actuele informatie van primordiaal belang is om de door hem geschetste vrees in te schatten. Het is in dit licht dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker wel weet heeft van bezoeken van de taliban aan zijn huis, doch (zelfs) niet bij benadering kan aangeven hoe vaak en hoe frequent deze bezoeken waren. Dat de *“afstand en beperkte communicatiemiddelen”* het voor hem moeilijk zouden maken om alle ontmoetingen met de taliban te bevragen, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet uitklaart hoe verzoeker uiteindelijk na confrontatie met een tegenstrijdigheid plots kon zeggen dat de taliban ongeveer om de vijf maanden langskwamen.

Daarbij komt nog het volgende:

“Gezien uw verklaringen dat de taliban nog regelmatig bij u thuis komen om te vragen waar u en uw vader zijn, mag het daarnaast ten zeerste verbazen dat u geen enkele informatie hebt over de talibanleden die sinds de machtsovername de belangrijkste functies bekleden in uw regio. U had geen idee wie de huidige districtschef is, wie er nu de leiding heeft over de politie –en veiligheidsdiensten of wie er nu verantwoordelijk is voor judiciële zaken in Nangalam (CGVS 2, p. 14). Nochtans woont uw familie, waaronder ook mannelijke familieleden zoals de broer en vader van uw moeder, nog in Nangalam (CGVS 2, p. 7, 11 en 24) en had u zich bijgevolg perfect over zulke zaken kunnen informeren. U deed hier geen rondvraag over omdat de taliban sowieso geen goede mensen zijn en ze niet verdienen dat u hun naam leert (CGVS 2, p. 14). Nochtans kan informatie over de personen die de convocatiebrief zouden hebben gestuurd en nog steeds achter jullie komen vragen, u en uw familie helpen om het veiligheidsrisico dat jullie (nog) lopen in te schatten.

Uw klaarblijkelijke desinteresse om u te informeren over zaken die de kern van uw asielrelaas raken, blijkt verder uit uw gebrek aan kennis over het lot van andere handelaren uit de bazaar van Nangalam die net zoals u en uw vader goederen leverden aan het politiehofdkantoor. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS had u geen weet van andere winkeliers die ook dreigbrieven hadden ontvangen en zei u dat u daar ook geen navraag over deed bij de politie of bij andere handelaars (CGVS 2, p. 15). Tijdens uw tweede onderhoud antwoordde u dan weer dat de commandant van het politiehofdkwartier aan uw vader had verteld dat andere handelaars ook dreigbrieven hadden ontvangen (CGVS 2, p. 23-24). U had verder geen informatie over welke andere handelaars er dan precies bedreigingen zouden hebben gekregen. U of uw vader deden daar nooit navraag over bij hen. U wist ook niet wat er na de machtsovername was gebeurd met de handelaren die ook contracten hadden met de politie. Uw verklaring hiervoor was dat u na de machtsovername geen contact meer had met andere mensen behalve met uw moeder en twee vrienden. Nochtans zijn uw gezinsleden volgens uw verklaringen nog steeds in Nangalam en gaan ze ook naar de bazaar. U stelde echter dat uw moeder een vrouw is en dat uw broers nog heel jong zijn en ze zelfs nog niet weten waarom u en uw vader wegliepen. Daardoor konden ze geen informatie hebben over de andere handelaren in de bazaar (CGVS 2, p. 24). U kan niet gevolgd worden in uw verklaringen. Ten eerste zijn zowel uw maternale oom als uw grootvader nog in Nangalam (CGVS 2, p. 11 en 24). Het valt niet in te zien waarom zij in de drie jaar sinds de machtsovername geen enkele mogelijkheid hadden om na te gaan of

bepaalde handelaren nog steeds actief zijn in de bazaar, zeker gezien de relevantie daarvan voor de veiligheid van de familie. Verder kan uw broer I. (...), die momenteel ongeveer 15 jaar oud is (verklaring DVZ, vraag 18), geenszins als jong beschouwd worden in de Afghaanse context en zeker in de afwezigheid van u en uw vader. Het valt ook niet in te zien waarom u uw jonge broers die hoegenaamd niet over uw problemen zouden weten wel de zeer risicovolle taak zou geven om de taliban te filmen als ze op bezoek komen in uw huis (CGVS 2, p. 4), maar ze niet in staat zouden zijn om eens in de bazaar te gaan kijken of welbepaalde handelaars er nog aanwezig zijn. Informatie over hoe collega-handelaars van dezelfde bazaar en hun familieleden omgaan met de dreiging van de taliban omwille van een affiliatie met de voormalige overheid kan u, uw vader en uw familie in staat stellen om jullie eigen veiligheidsrisico in te schatten om zo gepaste maatregelen te kunnen nemen en de veiligheid van uw familie te garanderen. In die context mag van u op zijn minst enige basiskennis inzake de situatie van collega-handelaren verwacht worden. Dat u zich hier niet eens over trachtte te informeren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker stelt er bewust voor te kiezen om afstand te houden van de taliban en hun machtsstructuur en meent dat het feit dat hij zich niet wil informeren over de talibanleden die nu in de regio aan zet zijn als een vorm van moreel verzet kan aanzien worden en niets wil zeggen over de vrees die hij van hieruit koestert. Nochtans wordt in de bestreden beslissing pertinent opgemerkt dat informatie over de personen die de convocatiebrieven zouden hebben gestuurd en nog steeds achter hem en zijn vader komen vragen, hem en zijn familie kan helpen om het veiligheidsrisico dat zij (nog) lopen in te schatten. Er kan in deze worden herhaald dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en dat actuele informatie van primordiaal belang is om de door hem geschatte vrees in te schatten.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij nog aanvoert dat hij maar contact heeft met zijn moeder (en twee vrienden) en dat hij zijn moeder niet in gevaar wil brengen door haar te belasten met risicovolle informatieverzameling. Hij zag er volgens zijn verklaringen immers geen graten in om zijn moeder te vragen om video-opnames te maken wanneer de taliban langskwamen en deze naar hem te sturen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2024, p. 4). Dat hij zijn moeder zou belasten met zulke risicovolle opdracht, maar haar niet in gevaar zou willen brengen om informatie te vergaren over andere handelaars die destijds goederen leverden aan de politie, houdt geen steek. Zoals hierboven reeds werd gesteld, is het loutere feit dat de vader van verzoeker – en eventueel verzoeker zelf ook – dagelijks groenten zou(den) hebben geleverd aan leden van de ANP onvoldoende om een nood aan bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Verzoeker betoogt dan ook niet dienstig dat hij geen informatie nodig heeft over andere handelaren in de buurt om zijn eigen risico in te schatten.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing nog vastgesteld dat verzoeker ook geen duidelijkheid biedt over de huidige situatie van zijn vader:

“U verklaarde dat u en uw vader samen zijn wegvlucht uit Afghanistan net voor de machtsovername, maar dat uw vader achterbleef in Iran nadat hij er niet in slaagde om samen met u de grens naar Turkije over te steken (CGVS 1, p. 5). Sindsdien is uw vader in Iran en probeert hij de grens over te steken, hetgeen moeilijk is omdat hij heel oud is en slecht wandelt (CGVS 2, p. 8). U weet niet waar precies in Iran uw vader zich bevindt. Ook uw familie in Afghanistan kent de locatie van uw vader in Iran niet. U stelde dat uw vader bij de smokkelaar is, maar kent de naam van de smokkelaar niet. U wist alleen dat het een smokkelaar van Afghanistan was (CGVS 2, p. 9-10). U vroeg zo’n dingen nooit omdat u maar beperkt contact heeft met uw vader. Hij heeft immers geen eigen telefoon, maar kan alleen contact opnemen met de familie als hij van een andere vluchteling een gsm kan lenen (CGVS 2, p. 9-10). U bent ook niet op de hoogte hoe vaak uw vader reeds de grens probeerde over te steken en gevraagd wat uw vader van plan is als hij de grens niet over geraakt - hij is immers al drie jaar aan het proberen - herhaalde u louter dat uw vader nog steeds van plan is om naar hier te komen. Het is ten eerste bevreemdend dat u geen enkel idee heeft over de verblijfplaats van uw vader of de persoon bij wie hij verblijft. Dergelijke informatie kan immers zeer belangrijk zijn om bijvoorbeeld te vermijden dat uw vader vermist geraakt. Dat uw vader er de afgelopen drie jaar niet in geslaagd zou zijn om een eigen gsm te bemachtigen om te communiceren met zijn familie is nauwelijks aannemelijk. Dat de smokkelaar bovendien het verblijf van uw vader blijft bekostigen, voor reeds drie jaar, hoewel het geheel onduidelijk is of uw vader ooit de grens zou kunnen oversteken (CGVS 2, p. 9), doet danig de wenkbrauwen fronsen. Dit alles doet vermoeden dat u de werkelijke verblijfplaats van uw vader verhuult omdat dit niet strookt met uw verklaringen en dat uw vader zich mogelijk zelfs nog in Afghanistan bevindt zonder noemenswaardige problemen. Deze bevinding wordt nog versterkt doordat er u om bewijzen van uw vaders verblijf in Iran werd gevraagd, waarop u repliceerde dit zeker te zullen vragen (CGVS 2, p. 28). Echter heeft u tot op heden dergelijk bewijs niet overgemaakt aan het CGVS.”

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich

louter te beperken tot het poneren dat de adjunct-commissaris zijn eigen subjectieve verwachtingspatroon in de plaats stelt en voorbij gaat aan de context waarin zijn vader zich bevindt, zonder *in concreto* in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing daarover, met name dat het nauwelijks aannemelijk is dat zijn vader er de afgelopen drie jaar niet in geslaagd zou zijn om een eigen gsm te bemachtigen om te communiceren met zijn familie en dat de smokkelaar al drie jaar het verblijf van zijn vader blijft bekostigen, hoewel het geheel onduidelijk is of zijn vader ooit de grens zou kunnen oversteken, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"De dreigbrief en convocatiebrieven van de taliban en de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten verkregen kunnen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Dit geldt des te meer voor uw documenten die allemaal kopieën betreffen waarvan het CGVS de echtheid onmogelijk kan nagaan.

(...)

Uw identiteit (en uiteindelijk toegegeven meerderjarigheid), het feit dat u in Afghanistan Engelse les volgde, alsook uw gezinssamenstelling en de identiteit van uw gezinsleden - zoals aangetoond met uw taskara, de taskara's van uw ouders en broers en zus, uw Engelse taalcertificaten, en de foto's van uw afstudeerceremonie - worden op zich niet betwist. Het verzoek om inlichtingen, het leveringscontract en de kasbonnen hebben louter betrekking op de handel van uw vader met de politie, hetgeen an sich ook niet in vraag wordt gesteld in deze beslissing."

Verzoeker voert aan dat er geen aanwijzingen zijn dat hij de dreigbrief, de convocatiebrieven van de taliban en de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten zou hebben vervalst, doch hij lijkt er met zijn betoog van uit te gaan dat aan de door hem voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De adjunct-commissaris kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit, wat gelet op de voorgaande overwegingen *in casu* het geval is. Aldus weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing.

Het deelcertificaat van een opleiding Nederlands voor anderstaligen (aanvullende nota verzoeker van 14 maart 2025, stuk 1), de aanbevelingsbrief (*ibid.*, stuk 2) en de werkdocumenten (*ibid.*, stuk 3) die verzoeker bij zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt en de aanbevelingsbrief (aanvullende nota verzoeker van 17 maart 2025, stuk 1) en de getuigenis van een collega (*ibid.*, stuk 2) die verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, hebben betrekking op zijn integratie en verwestering in België en staven de door hem voorgehouden problemen met en vrees voor de taliban niet. De eigen verklaring die verzoeker nog bij deze aanvullende nota voegt (*ibid.*, stuk 3), wordt niet ondersteund door enig bewijsstuk, zodat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden gehecht.

Verzoeker voert ook nog aan dat de adjunct-commissaris de vraag- en antwoorddynamiek van het persoonlijk onderhoud op een erg speculatieve manier benadert en daarbij een eenzijdige, enge en negatieve interpretatie geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn, dat de adjunct-commissaris een exegetische analyse van vragen en antwoorden maakt die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van getranscribeerde formele taal en waarbij geen enkele aandacht of gewicht wordt gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, minderjarigheid, het verloop van de tijd of talloze culturele aspecten *"die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren"*, doch hij laat na om dit algemeen betoog verder uit te werken of te staven. Hij brengt dan ook geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op het geheel van de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en draagkrachtig en worden door verzoeker niet weerlegd of ontkracht, zodat zij onverminderd overeind blijven.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker zijn vrees voor de taliban omwille van het leveringscontract dat hij en zijn vader met de politie hadden gesloten om hun verse groenten te leveren niet aannemelijk.

Daarnaast verklaarde verzoeker in de loop van de administratieve procedure dat de taliban ook problemen voor hem kunnen veroorzaken omdat hij bij zijn werk in de horeca in België in contact komt met alcohol en varkensvlees en omdat hij veel Belgische vrienden en vriendinnen heeft met wie hij diverse door de taliban verboden vrijetijdsactiviteiten uitvoert. Ook in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 14 maart 2025 gaat verzoeker nog in op het risico op vervolging omwille van zijn verblijf in België en daaruit voortvloeiende verwestering.

De Raad wijst er wat dit betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 21, en van november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*" van augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 41 e.v.). Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 30 en 34-44). Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24, en van november 2024, p. 24). Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en deze decreten soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 28-35). Ook is het voor de Afghaanse bevolking nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en blijft er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (*ibid.*, p. 27). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (*ibid.*, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1 003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 27). Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling

volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 27, en van november 2024, p. 47). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, 15 juni 2022, in EUAA, *"Afghanistan security situation"* van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid. Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 20). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden en geeft aan dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476: TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021, in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat in 2024 honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de "*Country Guidance*" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

De Raad benadrukt dat, niettegenstaande de verplichting van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen die nodig zijn om te beslissen over het verzoek om internationale bescherming, verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen duidelijk zicht biedt op zijn leeftijd, zijn werkelijke situatie in Afghanistan en zijn werkelijk moment van vertrek. Hierdoor maakt verzoeker het zelf voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming moeilijk, zo niet onmogelijk, om een correct zicht te krijgen op zijn leven in en vertrek uit Afghanistan.

Dit neemt niet weg dat de bestreden beslissing op dit punt nog de volgende pertinente overwegingen bevat: "*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*"

Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS overhandigde u uw Belgisch werkcontract (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom u dit document wenste neer te leggen, antwoordde u dat u in België mensen had leren kennen, u hier aan het werk bent en naar school gaat. U wilde gewoon bewijzen dat u in België woont. U verklaarde tot driemaal toe dat het werkcontract niets te maken had met uw asielaanvraag of met uw problemen (CGVS 2, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud, nadat u de kans had om met uw advocaat te overleggen tijdens de pauze, wenste u echter nog toe te voegen dat u nu deel uitmaakt van de Belgische samenleving. Daarmee bedoelde u dat u in België naar school gaat, dat u afsprekt met (Belgische) vrienden en vriendinnen en samen soms naar de discotheek, het zwembad, de sauna of de zee gaat en dat u tijdens uw werk hier in België in aanraking komt met alcohol en varkensvlees. Moesten de taliban dit te weten komen, dan zou dit problemen kunnen veroorzaken (CGVS 2, p. 28-29). Meteen na uw tweede onderhoud maakte uw advocaat per mail nog een aantal bijkomende stukken aangaande uw werk en studies in België over met de boodschap dat u hiermee uw integratie en daaraan verbonden vrees wil aantonen, iets wat u geenszins zelf uitlegde toen u hiertoe aanvankelijk de kans kreeg. Deze gang van zaken doet het CGVS het nodige voorbehoud maken bij de pas later door u voorgehouden vrees ter zake.

Hoe dan ook, het loutere gegeven dat u in het kader van uw tewerkstelling bij een leveranciersbedrijf voor horeca en grootkeuken in aanraking kan komen met alcohol en varkensvlees volstaat op zich niet teneinde aan te nemen dat u hiermee westerse waarden en normen die ingaan tegen de door de taliban vormgegeven Afghaanse waarden en normen op dit vlak heeft geïnternaliseerd in zulke mate dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Dit is evenzeer het geval voor uw scholing in België – u volgt Nederlandse les – die hoogstens aantoont dat u zich heeft aangepast aan de omstandigheden van uw verblijf. Wat betreft de toevoeging van uw advocaat dat u goed Engels spreekt en het leerde in Afghanistan, hetgeen volgens uw advocaat toch ook een westerse invloed is (CGVS 2, p. 30), merkt het CGVS nog op dat u verklaarde dat uw broers in Afghanistan heden ten dage, Engelse les volgen (CGVS 1, p. 6). Als zij dit kunnen doen, valt niet in te zien waarom u wel problemen zou kennen voor een cursus die u jaren geleden volgde.

U verklaarde verder voornamelijk Belgische vrienden en vriendinnen te hebben in België met wie u in uw vrije tijd diverse activiteiten doet, maar laat geheel na dit element te onderbouwen of te staven zodat het blijft beperkt tot een blote bewering. Op sociale media lijkt u bovendien voornamelijk interactie te hebben met andere Afghanen (blauwe map, 1). Hoewel u initieel verklaarde 'af en toe' naar de discotheek te gaan, was dit enkele vragen later al geëvolueerd naar 'vaak' naar de discotheek gaan (CGVS 2, p. 28-29), hetgeen ook vraagtekens doet rijzen bij uw werkelijke vrijetijdsbesteding in België. Het hebben van Belgische vrienden of naar de discotheek, het zwembad, de sauna of de zee gaan, toont hoe dan ook niet noodzakelijkerwijs aan dat u niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Het is onvoldoende om te besluiten dat u in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat u vervreemd bent van de Afghaanse waarden en normen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u zeker tot negentienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS 1, p. 3), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en ook drie of vier jaar naar de madrasa waar u leerde over de Koran (CGVS 1, p. 7-8).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit uw sociale media blijkt bijvoorbeeld dat u ook in België nog traditionele Afghaanse kledij draagt en hier contact heeft met andere Afghanen (blauwe map, 1).

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. U verklaarde immers dat uw moeder, uw drie broers en uw zus nog in Nangalam wonen (CGVS 1, p. 6). Ook uw moeder haar ouders en haar broer M. (...) wonen nog in uw regio (CGVS 1, p. 18).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat hij al bijna twee en een half jaar in België leeft, "hetgeen geleid heeft tot een onoverkomelijke integratie en confrontatie met westerse waarden en normen" en door te herhalen dat hij het tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS had over Belgische vrienden, zijn werk in de horeca, zijn discotheekbezoeken, zijn activiteiten met meisjes en zijn gebruik van sociale media, zonder in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover.

In tegenstelling tot wat verzoeker tracht voor te houden, acht de Raad het voorts wel degelijk relevant dat verzoeker niet spontaan bij het overhandigen van zijn arbeidsovereenkomst, doch pas na een pauze op het einde van zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS (en mogelijks overleg met zijn advocaat) gewag maakte van zijn bezigheden in België die problemen met de taliban zouden kunnen veroorzaken. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek,

waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de adjunct-commissaris zodat deze kan beslissen over het verzoek. De omstandigheid dat verzoeker niet zou weten of deze informatie cruciaal is voor zijn verzoek, doet vragen rijzen bij de ernst van zijn vrees in dit verband. Hoe dan ook blijkt uit het voorgaande dat in de bestreden beslissing uitvoerig wordt ingegaan op al de door verzoeker in dit verband aangehaalde elementen, zodat dit argument slechts bijkomend afbreuk doet aan zijn vrees voor de taliban omwille van zijn verblijf in België en verwestering.

Verzoeker voert nog aan dat zijn contact met alcohol en varkensvlees tijdens zijn tewerkstelling en het leren van de Nederlandse taal handelingen zijn die door de taliban kunnen worden gezien als schendingen van hun strikte interpretatie van religieuze wetten, doch hij maakt hiermee niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille hiervan dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Ook de omstandigheid dat verzoeker cruciale jaren van volwassenwording in België heeft doorgebracht en dat de transitie van adolescentie naar volwassenheid een vormende fase is en ervaringen in deze periode diepgaande effecten kunnen hebben die niet eenvoudig ongedaan kunnen worden gemaakt, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing op basis waarvan wordt besloten dat niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van iets meer dan twee jaar – inmiddels bijna drie jaar – in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Dat hij geen recente ervaring heeft met de traditionele Afghaanse manier van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst islamitische interpretatie door de taliban, waarbij individuele vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van zijn leven in Europa, onbestaande en volledig illusoir geworden zijn, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert, neemt niet weg dat hij tot zijn negentien jaar in Afghanistan heeft verbleven en aldaar gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen en dat hij er nog over een netwerk beschikt waarmee hij nog in contact staat en dat hem kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij hij zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

In zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota laat verzoeker nog gelden dat hij lessen Nederlands volgt en dat hij op zijn werk heel wat Belgische collega's heeft met wie hij na het werk uitstapjes doet, zoals naar de discotheek gaan. Ter staving hiervan voegt hij bij deze aanvullende nota een deelcertificaat van een opleiding Nederlands voor anderstaligen (stuk 1), een aanbevelingsbrief (stuk 2) en werkdocumenten (stuk 3). Bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog een aanbevelingsbrief (stuk 1), een getuigenis van een collega (stuk 2) en een eigen verklaring (stuk 3). Uit deze stukken blijkt dat verzoeker Nederlands leert, werkt en dat zijn werk door zijn directie en collega's geapprecieerd wordt. Hoewel dit lovenswaardig is en aantoont dat verzoeker zich op deze korte tijd in België in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, is dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het volgen van taallessen, het werken en het deelnemen aan activiteiten in België dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Waar verzoeker in zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota nog stelt dat hij een meisje heeft leren kennen met wie hij zinnens is om hier te huwen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn *"to play the game"* of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofd zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat er weinig concrete informatie voorhanden is over de huidige situatie van Afghansen die terugkeren naar Afghanistan. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in zijn verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de Taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de Taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een volwassen Afgaanse man van 22 jaar die bijna drie jaar in België is en die in Afghanistan zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar school en naar de *madrassa* verklaart te zijn gegaan en er nog over een ondersteunend netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de adjunct-commissaris geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn vrees voor de Taliban omwille van het leveringscontract dat hij en zijn vader met de politie hadden gesloten om verse groenten te leveren niet aannemelijk maakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* en het *Afghanistan Freedom Front* en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024, blijft de algemene veiligheidssituatie positief evolueren en zet de tendens van een daling van het geweld zich voort. De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. De ontheemding die nog plaatsvindt, is bovendien het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto*

strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie: EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 59). De ontheemding ten gevolge van het conflict is vrijwel volledig gestopt.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kunar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024. Verzoeker wijst dan ook niet dienstig op zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan als risico verhogend element dat mee in rekening gebracht moet worden om het risico op ernstige schade in geval van terugkeer in te schatten.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN